

CREDI MUS

NR. 1 - 2021

LES OM:

- INGEN KAN TJENE TO HERRER SÅ TJEN KRISTUS
- ET UNGT PARS TUSEN VALG
- TOLKIENS TEOLOGI DEL 2

Adresse:

Credimus
Akersveien 16 a, 0177 Oslo
Tlf.: 23 21 95 40
E-post: credimus@nuk.no
ISSN 1503-7959

Utgiver:

Norges Unge Katolikker (NUK)
Akersveien 16 a, 0177 Oslo
Tlf.: 23 21 95 40
E-post: nuk@nuk.no
Web: www.nuk.no

Redaksjonen:

Marta Krakus
Isabel Maria Guner-Velasco
Peder Foss
Øyvind Johannes Evenstad

Gjesteskrivere:

s. Ingeborg-Marie OP

Layout:

Karol Michalczuk

Forsidebilde:

Javier Allegue Barros / Unsplash

Trykk: Møklegaards Trykkeri AS

Om bladet:

Credimus er et katolsk blad for betalende medlemmer av NUK over 19 år. Andre kan abonnere på bladet for kr. 150,- i året.

Gaver mottas med takk! Kontonummer 3000 16 91399. Merk innbetalingen med "Credimus".

Med mindre annet er angitt, er bibelsitater hentet fra Bibel 2011 © Bibelselskapet.

Scan og les mer
Credimus!

LEDER

Kjære lesere, god påske!

Når dere leser denne første utgaven i år feirer vi alle Påske! Forhåpentligvis er det en feiring med åpne kirker og vakker liturgi som vi alle kan delta i. Jeg skriver til dere midt i Fastetiden. I år, er det en rar og annerledes start på fasten. Kirkene har vært stengte lenge, nå er de åpne igjen for bønn, men mange av oss venter fortsatt på mulighet til å delta i Messe. Ja, vi venter med lengsel og stormer himlene med vår bønn, samtidig som vi støtter hverandre i denne trengselstid. For en Fastetid! Det minner meg om israelittene som gikk ut på sin pilegrimsvandring i ørkenen. For fastetiden er en tid i ørkenen. En ørken er et godt sted å være i når vi er der med Gud. Da er det bare oss og ham. Vi er nakne foran ham og har ikke noe skjulested. Vi står foran ham med våre svakheter. Jesus tørster etter oss og vår kjærlighet til ham, og vi tørster også etter Hans nærvær. Fastetiden lærer oss at det bare er Jesus som kan stille vår tørst. Den lærer oss at det bare er ham vi trenger og at vi skal få Ham. Er ikke dette en fantastisk ting, en vakker oppdagelse? Vi trenger Kristus, vår frelser, og Han gir seg selv til oss. Mor Teresa sier:

"Hvor lett det er å erobre Gud! Vi gir oss selv til Gud, og så er Gud vår. Da er ingenting mer vårt enn Gud. For hvis vi overgir oss til Ham, skal vi eie Ham slik Han eier seg selv. Vi skal leve Hans eget liv. Den betaling Gud gir oss for vår underkastelse, er Gud selv. Vi blir verdige til å eie Ham når vi overgir oss selv til Ham på en overnaturlig måte. Sann kjærlighet er overgivelse. Jo mer vi elsker, jo mer overgir vi oss."

(novene til Mor Teresa, sjette dag)

Sann kjærlighet er overgivelse. Fastetiden og Påsken viser oss helt konkret hva dette betyr for oss. Gud viser sin sanne kjærlighet til oss og overgir seg selv til oss. Først dør han for våre synder, så gir han seg selv til oss i Livets Brød. Hva er kallet vårt i møte med en slik kjærlighetserklæring? Kallet vårt er å gjøre det samme, uansett hvilke omstendigheter, muligheter og begrensninger vi har i våre tider. For kjærligheten finnes det ingen begrensninger. Vi er kalt til å legge oss ned foran Gud, gi ham våre liv og la Ham bo i oss. Vi er kalt til å gi et svar. Dette svaret

privat / Dominika Masarska

må være både i ord og handling. Sånn som et ungt par svarer hverandre, gir hverandre et ja og lever ut dette jaet for resten av livet, i alt de gjør og alt de er. Vårt ja til Gud og hans kjærlighet må også være synlig i alt vi gjør og gjennomtrengte hele vår væren, som Mor Teresa sier.

Vi skriver til dere om valg. Vi møter valg hver dag, og å svare Jesus på hans kjærlighet er også et valg. Et valg som bringer stor lykke. Velkommen til refleksjon, sammen med oss i Credimus.

“Å elske er å gi alt. Det er å gi seg selv.”
(Lille Therese, Dikt nr.54. Hvorfor jeg elsker Maria)

Marta Krakus
Redaktør

INNHold

<i>Bønn og salme</i>	4
<i>Lydhørt liv med den hellige Josef som læremester</i>	6
<i>Skjelning av valg med Ignatius</i>	10
<i>Making decisions and making mistakes: a necessary learning path</i>	12
<i>Credimus anbefaler filmer</i>	16
<i>Ingen kan tjene to herrer så tjen Kristus</i>	18
<i>Et ungt pars tusen valg</i>	22
<i>Tolkiens katolske fantasi del 2.</i>	24
<i>Hva er det riktige valget?</i>	26

KOM HELLIGE ÅND!

Kom, Hellige Ånd,
fyll dine troendes hjerter,
og tenn i dem din kjærlighets ild.

V: Send ut din Ånd og alt blir omskapt.

S: Og du fornyer jordens åsyn.

La oss be: Gud, du har opplyst de troendes hjerter ved den Hellige Ånd. Gi oss ved ham sans for det som er rett, og evig glede ved hans trøst. Ved Kristus, vår Herre. Amen.

VENI, Sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium, et tui amoris in eis ignem accende.

V. Emitte Spiritum tuum et creabuntur;

R. Et renovabis faciem terrae.

Oremus:

DEUS, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, et de eius semper consolatione gaudere.

Per Christum Dominum nostrum. Amen.

SALME 119. 12-20

Velsignet er du, Herre!
Lær meg dine forskrifter!

Leppene mine regner opp
alle lovene fra din munn.

Dine lovbud viser meg vei,
de gir like stor glede som all rikdom.

Jeg vil grunne på dine påbud,
feste blikket på dine stier.

Jeg fryder meg over dine forskrifter,
jeg glemmer ikke dine ord.

Gjør godt mot din tjener, jeg vil leve
og ta vare på dine ord.

Åpne øynene mine så jeg kan se
det underfulle i din lov!

Jeg er en fremmed på jorden,
skjul ikke budene dine for meg!

Lengsel etter dine lover
fortærer meg dag og natt.

DEN HELLEIGE JOSEF SOM LÆREMESTER

Å velge lydighet

Hvis vi begynner med Matteus' beretning om Jesu fødsel, hvor Josef får mest plass, får vi høre at Maria, Jesu mor, er lovet bort til Josef. Har Josef valgt henne slik som vi tenker oss det, i følge vår tids standarder? Vi vet ikke, men kan tillate oss både å tro og å tvile på det. Kanskje er ekteskapet 100 % arrangert av familiene, kanskje har Josef selv kommet overens om saken med Marias far. Hvordan det nå enn er, tar tingene en uventet vending allerede før de er kommet sammen, i det øyeblikk det viser seg at Maria er med barn. Og her tar Josef i alle fall et valg ut i fra sin egen forståelse av saken: Han beslutter å skille seg fra henne i all stillhet (Matt 1,18-19).

Men da han hadde bestemt seg for dette, viste en Herrens engel seg for ham i en drøm og sa: «Josef, Davids sønn! Vær ikke redd for å ta Maria hjem til deg som din kone. For barnet som er unnfanget i henne, er av Den hellige ånd. Hun skal føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder.» Alt dette skjedde

for at det ordet skulle oppfylles som Herren har talt gjennom profeten: Se, jomfruen skal bli med barn og føde en sønn, og de skal gi ham navnet Immanuel – det betyr: Gud med oss. (Matt 1,20-23)

Hva gjør man i en slik situasjon? Josef velger å lytte. Han velger å stole på drømmen, på den indre inspirasjonen. Ut i fra fortsettelsen hos Matteus, kan det også se ut som om han her gjorde et mer grunnleggende valg: Han valgte å fortsette å lytte og å fortsette å adlyde. Han valgte et lydøret liv. Det som i den første scenen males for våre øyne, utspiller seg så flere ganger, men nevnes da kun i få ord. Herrens engel varslers Josef i en drøm, Josef står opp, tar barnet og moren, og gjør som han er blitt fortalt (Matt 2,13-14.19-21).

Dypest sett, kan Josef nå velge slik fordi han har valgt Gud. Hans rettskaffenhet, det vil si hans liv i trofasthet mot paktene, får nå sin fulle utfoldelse. Også vi inviteres, hver og en av oss, i kraft av vår dåp, til å leve i et slikt paktsforhold med Gud. Tør jeg å lytte og ta på alvor det jeg hører, i små ting og store,

■ I året 2021 løftes Josef frem som et eksempel og en inspirasjon for oss. Når vi leser evangeliene, kan han ved første øyekast se ut som en som kun adlyder ordre. Han følger loven, han adlyder sivile myndigheter, han gjør det Gud ber ham om, uten diskusjoner, uten å nøle. Sett med våre moderne øyne, hadde han sannsynligvis få reelle valgmuligheter. Kan Josef lære oss noe om å ta valg?

og ta et første skritt, selv om jeg ikke vet på forhånd hvor det vil ende? Kan jeg legge ut på veien, og samtidig vite at jeg kanskje må justere kursen etter hvert? At veien åpenbares mens jeg går?

Josef visste jo ikke hvordan det kom til å ende. Å velge som han gjorde, krevde tillit. Litt etter litt, ettersom han fikk mer erfaring med Guds ledelse og fikk bekreftet Guds trofasthet, vokste tilliten og troen slik at han med større letthet kunne vandre den veien han hadde slått inn på. Josef slutter heller ikke å tenke på egen hånd, selv om han har gjort et grunnleggende valg om å la seg lede av Gud. Når de kommer tilbake fra Egypt, vurderer han hvor de skal slå seg ned. Han er realistisk oppmerksom på faren ved å bosette seg i Judea og så, etter nok et varsel i en drøm, velger han heller å dra til Galilea (Matt 2,19-23). Å velge å leve lyttende, å velge å la seg lede, er å velge frihet – frihet fra ytre press og fra mitt eget begrensede perspektiv, frihet til å bli den jeg er skapt til å være. Ved å lytte og tro, ble Josef fridd fra sin frykt for å ta Maria til seg, og kunne velge å

ta imot Guds kall, Guds drøm for hans liv.

Å velge livet

Når Josef velger å ta til seg Maria og ta vare på det barnet hun bærer som om det var hans eget, gjør han et valg som fremmer livet. Maria mister hverken sitt liv eller sin sosiale trygghet, barnet fratras ikke livsgrunnlaget. Liv i overflod, det er det Gud ønsker for hver og en av oss (jfr Joh 10,10).

jeg deler livet med og for det større menneskelige fellesskapet. Hva jeg spiser, kler meg med, kjøper, bruker og kaster, hvordan jeg reiser, hvem jeg velger å være sammen med, hva jeg vier tid og oppmerksomhet til – alt dette vil prege meg og mitt liv, men også mange andres, både i nåtid og fremtid. Perspektivet kan fort bli svimlende og det kan være lett å miste fotfestet og falle ned i en grøft av bekymring, skyldfølelse eller maktesløs-

Tør jeg å lytte og ta på alvor det jeg hører, i små ting og store, og ta et første skritt, selv om jeg ikke vet på forhånd hvor det vil ende? Kan jeg legge ut på veien, og samtidig vite at jeg kanskje må justere kursen etter hvert? At veien åpenbares mens jeg går?

Josefs valg får også større konsekvenser enn han selv er klar over. Han tar et livgivende valg som blir til liv for hele verden. Mine små, ubetydelige hverdagsvalg får også konsekvenser for andre, for dem

het. Vår frihet som mennesker er overveldende, både som gave og som ansvar.

Heldigvis kjenner Gud våre begrensninger, ikke bare som Skaper, men innenfra, fordi

Måtte Josef, som var i fars sted for Jesus, som et jordisk bilde av den himmelske Far – han som har gitt navn til alt som heter far (jfr Ef 2,15) – være en støtte og et forbilde for oss alle, og i fars sted lære også oss å vokse i vår evne til å gjøre gode valg.

Gud selv ble menneske i Jesus. Gud vet at vi ikke alltid ser alle konsekvenser av våre valg og også at vi ikke alltid velger slik vi egentlig hadde villet. Ansvar forutsetter frihet og bevissthet. Å velge å akseptere at vi har tatt feil, åpner for å ta imot Guds barmhjertighet og gå videre, velge å fortsette å leve som et oppreist menneske, fortsette å velge livet. I blant kan det bety å velge bort noe – for å velge bort er også et valg – eller velge å slippe noe, for å kunne ta imot større fylde av liv.

Å velge det man ikke har valgt

Josef presenteres i begynnelsen av Matteusevangeliet (1,1-17) som den siste i en lang rekke av forfedre (og noen -mødre). I Lukasevangeliet annet kapittel, ser vi ham som praktiserende jøde, som følger de skikker og tradisjoner han har fått overlevert (2,21-24.41). For Josef som for oss gjelder

det at våre familier og vår bakgrunn har vi ikke valgt. Vi har ikke valgt personene, vi har ikke valgt genmaterialet, historien, kulturen eller omstendighetene de har gitt videre til oss. Vi kan imidlertid velge å ta imot det som er oss gitt. Vi kan velge – om enn ofte etter mye bønn og indre arbeid – hvordan vi forholder oss til det vi ikke kan gjøre noe med. Det betyr ikke å akseptere en uholdbar situasjon, å holde fast på destruktive mønstre eller å la være å forbedre det som kan forbedres – også her kan et livgivende valg innebære å velge bort eller å velge å sette noe til side – men å velge en konstruktiv holdning i møte med det som er utenfor vår kontroll.

Det er ytre omstendigheter, en obligatorisk folketelling, som bringer Josef og Maria til Betlehem, forteller Lukas (2,1-7). Josefs aksept av situasjonen og – får vi tro – kreative respons

på de vanskeligheter som oppsto, blir årsak til at Jesus fødes nettopp i Betlehem og blir lagt i en krybbe. Slik virkelig-gjøres Guds plan. Igjen er det nødvendig å skjelne klokt og grundig mellom de ytre omstendigheter vi kalles til å forbedre eller kjempe mot, og de vi kan velge å gå inn i, men som kan forvandles ved at vi ved et aktivt valg omfavner dem. I blant kan det være at andre ser situasjonen bedre enn vi selv gjør. Vi kan velge å lytte, også til våre medmennesker, velge å være i dialog og slik få tilgang til bredere perspektiver enn vi på egen hånd ville være i stand til å se. Josef fikk høre både hyrdenes og vismennenes beretninger, og senere hva Simeon og Jesus selv sa i templet i Jerusalem. Litt etter litt ble et større bilde åpenbart.

Å velge det man får på kjøpet

Selv når vi får velge, når vi velger venner, kjærester, en

ektefelle, et klosterfellesskap, er det enkelte ting vi ikke kan bestemme. Vi velger personen eller fellesskapet, men som helhet. Det er en pakkeløsning. Jeg kan ikke velge kun de søstre eller brødre i kommuniteten som jeg har mest sympati for eller som liker meg best. Jeg kan ikke sile ut de egenskapene i min utkårede jeg helst hadde sett at han eller hun ikke hadde. Jeg må velge hele mennesket, i all sin kompleksitet. Josef har valgt Maria. Om ikke direkte, så i alle fall på den måte at han var innstilt på å gifte seg med henne. Etter det første møtet med engelen i en drøm, velger han Maria på nytt, og denne gangen velger han også det han får på kjøpet: Barnet. Jesus. Og ved å gjøre det, får han ikke bare Maria og barnet, han får Gud selv.

Dette gjelder også meg selv. Selv om jeg kan ha mine nokså bestemte meninger om hvordan Gud burde ha skapt meg, inviteres jeg til å ta imot den personen han faktisk har skapt, elsket inn i livet, og velge å være nettopp ham eller henne, hvilket også innebærer å lære å verdsette min egen historie. Ingen av oss kommer inn i livet

fullt utviklet, ingen av oss ligger fiks ferdig et sted og venter på å bli funnet av oss selv. Som Josef, som ved å velge å bli Marias ektemann og være en far for hennes barn oppdaget sin sanne identitet, oppdager vi hvem vi er, eller hvem vi er i ferd med å bli, etter hvert som vi lever og vokser, hvis vi lever lyttende og oppmerksomt.

Guds vilje for oss er ikke et ferdigskrevet manuskript hvor alle detaljer er fastlagt og vi bare har en rolle å spille, noen replikker å levere på gitt stikkord. Det er rom for improvisasjon og kreativitet, for aktiv medvirkning, og Gud er med på leken. I sin kjærlighet ønsker han et slikt levende forhold. Sammen skriver vi historien om våre liv – hvis vi vil.

Gud kjenner oss innenfra og vet hva som vil gjøre oss lykkelige. Det er hans vilje. Derfor går hans kall aldri på tvers av våre mest genuine lengsler og behov. I den historien vi sammen skaper, kan alt inngå: det vi ikke har valgt og det vi får på kjøpet, det vi først valgte

uten full bevissthet om alle implikasjoner og det vi nesten ikke våget å tro på, det vi var redde for, det vi bare måtte gjøre... alt – hvis vi velger å la Gud gi det mening.

Å lære å velge

Dragningen mot det gode og muligheten til å velge det, er noe vi fødes med. Å ta gode valg, derimot, er noe vi lærer. Jo mer vi gjør det, jo mer naturlig blir det. En av de viktigste oppgaver foreldre har, er nettopp å lære sine barn å gjøre gode valg. Ikke ved å fortelle dem hva de skal velge, men ved å lære dem å kjenne igjen hva som påvirker dem, hva som styrer dem, hva som driver eller drar dem, og å være med når de gjør erfaringer med konsekvenser av valg – på godt og vondt. Måtte Josef, som var i fars sted for Jesus, som et jordisk bilde av den himmelske Far – han som har gitt navn til alt som heter far (jfr Ef 2,15) – være en støtte og et forbilde for oss alle, og i fars sted lære også oss å vokse i vår evne til å gjøre gode valg.

SKJELNING AV VALG MED IGNATIUS

Tekst: Marta Krakus
Foto: Casey Horner / Unsplash

”

På denne tiden gikk han en gang opp i fjellet for å be, og hele natten var han der i bønn til Gud. Da det ble dag, kalte han til seg disiplene sine, og av dem valgte han ut tolv, som han også kalte apostler.

Luk 6,12-13

■ Hele det akademiske året 2019-2020, eller så mye som korona lot meg, tilbragte jeg i Roma ved det pavelige universitet Angelicum. Når jeg skriver dette så kjenner jeg på savn og minnes tilbake til denne perioden som ble til en stor gave. Med det jeg lærte fra Angelicum gjør jeg som min Mor med Jesu ord, jeg tar vare på det i mitt hjerte. Jeg deler det også videre.

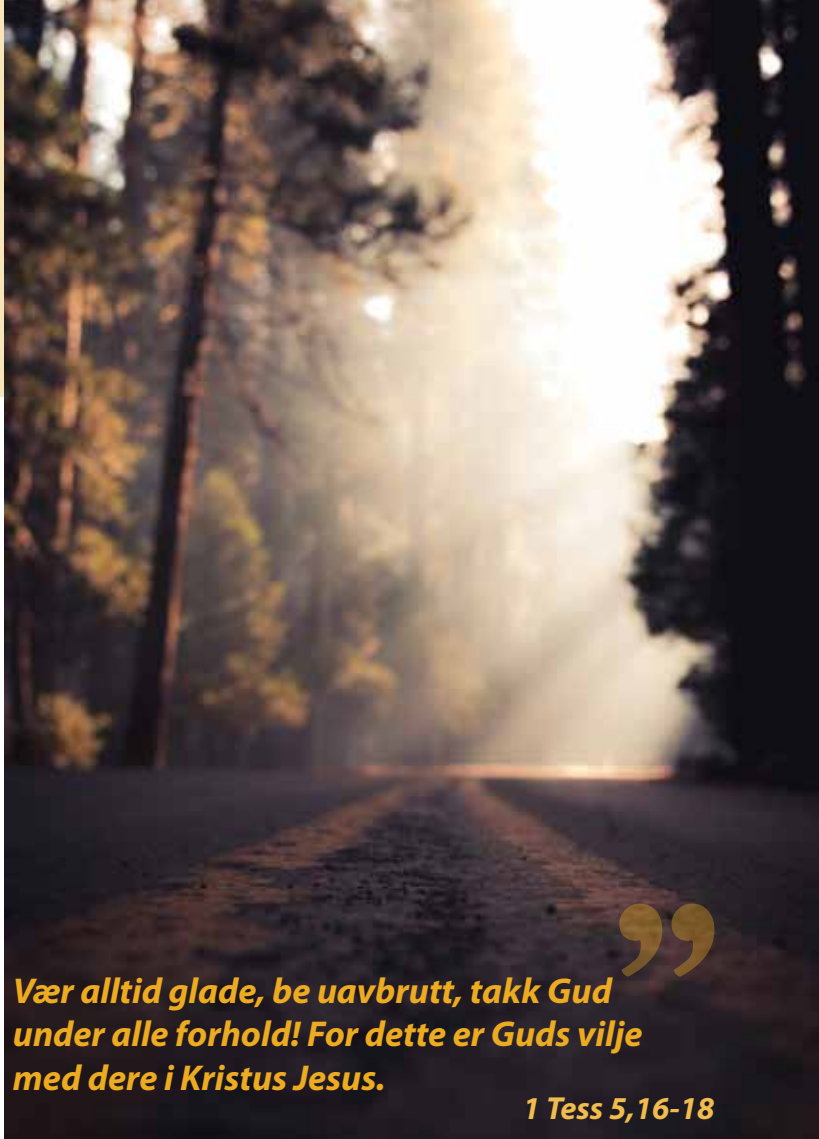
Åndelig veiledning var ett av fagene jeg tok i Roma med kjære p. Luke Buckles (som forresten er halvt norsk og har besøkt Norge!). I faget lærte vi hvordan vi kan veilede andre mennesker i deres åndelig liv, men også hva som er viktig å huske på i vår egen vekst mot helligheten. Vi gikk vår vei med Teresa av Avila, lille Terese, Johannes av Korset og Ignatius av Loyola.

Valg av kall er et sentralt tema i denne sammenhengen ettersom det ofte er dette åndelige barn kommer med til sine åndelige fedre eller mødre. Vi har flere helgener å vende oss til og spørre om råd når vi skal veilede andre eller selv finne vår vei. De vil gi oss noen gode tips og fremgangsmåter når vi selv er usikre på hva Gud kaller oss til. Bønn er sentralt. I alle valg, om det så er vårt kall eller de mindre dilemmaer i hverdagen må vi alltid overgi oss selv til Gud i vår bønn. Vi må gi alt

i Hans hender, også resultatet, konsekvenser og det vi ikke vet. Ignatius kan hjelpe oss med noen tips i sånne situasjoner. Under deler jeg en måte å bruke hans råd på som jeg lærte fra Angelicum.

En slik prosess må inneholde nåde, fri vilje, engasjement av vår intellekt og bønn. Det er også viktig å huske at ingen valg bør foretas mens vi opplever stunder av tomhet, motgang, såkalt "desolation of the spirit" (åndelig tørke). Det er bedre å vente til slike stunder er over. Når vi skal ta valg må vi ha en ro i oss.

1) Først er det godt å samle all informasjon og reflektere over den. Det er viktig at vi er åpne for å ta i mot begge løsninger, at vi kan ta imot alt Gud spør oss om å gjøre og ikke stenger oss selv for et av alternativene. Vi kan prøve å dele all informasjon i positive og negative sider

ved det ene og det andre alternativet. Med disse foran oss kan vi be Gud om Den hellige Ånds hjelp i skjelning. Vi kan også se for oss at en person som vi bryr oss om veldig er i en lik situasjon som vår. Hvordan vil vi råde og hjelpe vår venn? Til slutt kan vi se tilbake på oss selv om mange år og reflektere over hvor vi er da og hvilket valg vi tok.

2) Etter en refleksjon er det tid for å ta et valg som resultatet av bønn og refleksjon, mens vi har en intensjon om å gjøre Guds vilje.

3) Etter å ha bestemt oss for en vei kan vi spørre Gud om fred og glede som kan være en bekreftelse av vårt valg.

Husk at alle valg vi tar må ha intensjon om å tjene Gud og gjøre Hans vilje. Det er det eneste som vil gi oss ekte lykke og fred. Det er alltid lurt å se til Kirkens lære, katekismen og spørre noen vi kjenner og kan stole på om vi er usikre på om våre alternativ er gode og riktige. En åndelig veileder som følger oss på veien er en stor gave og vil være til hjelp både når vi står foran ulike veier men også i hverdagen, når vi vokser i hellighet. Det er likevel kjempeviktig å huske på at det

først og fremst er Kristus som er vår veileder og mester. Han er den vi skal lytte til og følge. En åndelig veileder er som en fløyte som Den hellige Ånd kan puste gjennom og fortelle oss om Guds kjærlighet til oss. Jeg har hatt en åndelig far i ett år nå, og det er en av de store gavene som jeg bøyer meg i takknemlighet for hver dag. Jeg har ikke bare mulighet til samtale med ham hver måned og når jeg trenger råd, men jeg er også omfavnet av hans forbønn. Og forbønn må vi

aldri undervurdere, for det er den største gaven vi kan gi til hverandre. Når noen ber for deg, er du overgitt i armene til den Høyeste.

Så, la oss forbli alltid i bønn og gjøre alle våre valg i Herren. La oss overgi oss selv til Ham i alle prøvelser. La oss se inn i oss selv og med Den hellige Ånds hjelp oppdage hvorfor vi opplever det Gud lar oss oppleve, holde fast ved ham og vokse i hellighet - forene oss med Kristus.

Vær alltid glade, be uavbrutt, takk Gud under alle forhold! For dette er Guds vilje med dere i Kristus Jesus.

1 Tess 5,16-18

MAKING DECISIONS AND MAKING MISTAKES: A NECESSARY LEARNING PATH

It always puzzled me how difficult and challenging it is for some people to make a decision and it took me some time to realize that in most of the cases this was related to fear of failure.

The fear of making mistakes and their consequences are essential to understand why it is so difficult for us to decide. When it is very important to make decisions, and especially when serious consequences may arise from them, it becomes difficult to decide and advance in decision-making. There are people who tend to postpone the moment of deciding, analyzing in detail the options and their possible effects (procrastination) without knowing what to do. They hope that at any moment they will find overwhelming arguments that will allow them to decide calmly and forcefully. Something very characteristic of these people is the tendency to negotiate with oneself.

There are other people who

try to act as soon as possible, because for them the most important thing is to get rid of the discomfort caused by the maintained doubt. They prefer to make mistakes than to be left with uncertainties. They tend to calmly accept the consequences of their decisions even if the result is not the most satisfactory.

Of course, in this decision-making process there is also the middle ground: solutions are sought and it is assumed that they may not go well. This last option is what really motivates this article.

When we make decisions we want to find the best option based on the alternatives shown to us. Making decisions is a process closely linked to the ability to handle mistakes. For the proper management of the discomfort produced by the possibility of error, it is necessary to know the following concepts:

Conscious capability: refers

■ **I decided to take a practical approach to this article based on my own experience both as an individual and as a teacher. My studies and my work experience in Secondary Schools gave me the opportunity to observe, compare and learn from subjects like psychology and direct contact with people.**

Making decisions is a process closely linked to the ability to handle mistakes.

to the capability that people have to detect all the aspects involved in a decision. Almost always, this conscious capability to make decisions is determined by the moment in which they want to be made. The same information is not available when a decision is made as when some time has passed and all the consequences derived from it are known.

Ignorance of options: we cannot always know each of the options that we have. We just have the capability we have to generate alternatives or to be able to observe those that are before us.

Not knowing that we are making decisions through habits: We don't always make decisions knowing that we are. Changing lanes while driving, for example, is a decision

that normally does not have negative consequences, but collisions between vehicles can occasionally occur (speed, unfocus, fast look at the rear mirror without really observing the road, etc). The reality is that when this happens we may not have been aware that we were making the decision to change lanes, but the fact is that it did and it had consequences.

Forgetfulness: We may have made decisions similar to those that we must face today, but we are not always able to remember all the decisions we made in the past and apply them in the present.

Getting upset about the consequences can raise the desire to reject what has happened. We can get stuck in a thought that tries to assess what would have happened if we had not

made the decision we made. This process is known as *uchronia*.

Decisions always have a cost, there will always be positive and negative effects after having made a decision.

In our daily lives we are forced to constantly make decisions, for example: "Do I go to the bank first, or do I go to the watch shop before they close to put on a new strap?", "I should make the bed and tidy up a little before they come to visit me, but if I don't buy something at the supermarket I can't offer them some snacks..." and so on day after day. The common problem for all these situations is that a problem is perceived and a quick and perfect solution is not found.

The less time we take to make

a decision, the less time we will experience it as a threat. In order to do so, it will be necessary to assume at first the consequence of our mistakes and our inability to always find a perfect decision. I take it for granted that anyone is capable of understanding that sooner or later one can make mistakes, the problem is that in practice we do not always allow ourselves to make mistakes. Sometimes the consequence of our mistake seems too great to us. In any case, even doing everything possible to do things well, the errors end up coming. As I say, starting from this premise guarantees us to be able to make more realistic decisions, and above all, faster.

When we decide what to do, we are faced with certain facts, not assumptions that may be negative or threatening. We

are faced with circumstances defined by reality, and almost certainly, they will not be as bad as all the alternatives that had to be faced when all were possibilities. On the other hand, we must be careful when making decisions with our degree of demand, of perfection. It is clear that the ideal solution is the one that we can score as 10 out of 10. Accepting an option 5 out of 10 as valid is not desirable, but we must ask ourselves, is there a better one? The goal is to choose the right thing, analyze the meanings of our choices aiming for the greater good (because choosing "the good" is a choice in itself) for ourselves and for others.

Difficulties in making decisions, fears about their consequences in our lives and in other's attitude towards

oneself often lead people to let decisions drag on in time, being able to make interpretations such as bad luck being the cause of things happening in a certain way.

Try it, if you make decisions quickly (but not rushed), the level of anguish will be much lower. At the end of the day, being happy implies having to make efforts to achieve it, it is not achieved just by withdrawing from problems.

I have made many mistakes in my life and I wouldn't be the person I am today if it wasn't for those mistakes. We were created free, free to make choices. We are the ones who chose where to put our heart, our Love. Fear not, take your time to analyze the situation, try not to delay it, pray and trust.

”

***We were created free, free to make choices.
We are the ones who chose where to put our heart,
our Love.***

TIPS

CREDIMUS ANBEFALER:

Foto: Jeremy Yap / Unsplash

FILMER

- A man for all seasons (1966)
- **Hacksaw Ridge** (2016)
- Silence (2016)
- **It's a wonderful life** (1946)
- I confess (1953)
- **On the Waterfront** (1954)
- Beckett (1964)
- **The Sound of Music** (1965)
- Babette's Feast (1987)
- **The Passion of the Christ** (2004)
- The Scarlet and the Black (1983)
- **Braveheart** (1995)
- Ben Hur (1959)
- **Shadowlands** (1993)
- The Prince of Egypt (1998)
- **Collateral Beauty** (2016)
- Up (2009)
- **Hortons hears a Who!** (2008)
- The Incredibles (2004)
- **The Lord of the Rings Trilogy** (2001, 2002, 2003)
- Kristoffer Robin (2018)
- **Marvel Cinematic Universe**

KUT

Er du en som brenner for å skape kreative innlegg på sosiale medier?
En som liker å utvikle nettsider?
Eller er du en som lever for å engasjere ungdommen?
En som kunne tenke seg å arrangere en fabelaktig leirhelg på Mariaholm?
Eller kanskje du liker ananas på pizza?

Da er det deg KUT er på utkikk etter!

KARITATIVT UTVALG
Vi letter etter deg!

Vi i NUKs Karitative Utvalg (KUT) jobber frivillig med å fremme det karitative engasjementet i NUK ved å arrangere adventsaksjonen hver advent. Det er en veldedighetsaksjon der vi samler inn penger som skal støtte et pågående prosjekt Caritas Norge jobber med. Ellers er vi en superhyggelig gjeng som heier på hverandre og motiverer hverandre. Å jobbe med veldedighetsarbeid er utrolig lærerik, og det er en fantastisk mulighet for deg å vokse i troen.

OPPGAVENE TIL DE ULIKE STILLINGENE

Sosiale medier-ansvarlig:

- Drive KUTs kontoer på sosiale medier
- Utvikle nettside til adventsaksjonen
- Lage poster til adventskalender

Arrangementsansvarlig:

- Arrangere adventsaksjonshelg
- Du blir rett og slett leirsjef! (Det er ikke skummelt: du får god hjelp fra resten av oss).

Sok i dag!

Mores dette perfekt ut for deg? Send din søknad til kut@nuk.no eller en melding til oss på facebook (@Adventsaksjonen).

INGEN KAN TJENE TO HERRER SÅ TJEN KRISTUS

Tekst: Peder Foss

Foto: Wikipedia, Jean-Honoré Fragonard, Jéroboam sacrificant aux idoles (1752)

”

Ingen kan tjene to herrer. Han vil hate den ene og elske den andre, eller holde seg til den ene og forakte den andre. Dere kan ikke tjene både Gud og Mammon.

Matt 6,24

■ **Kristendommen, med sine røtter i Det gamle testamente, handler om utryddelsen av avguder og avgudsdyrkelse for å bane vei for en helhjertet kjærlighet og tilbedelse av Den ene Gud. Avgudsdyrkelse er på ingen måte en utdødd praksis som bare finnes i primitive kulturer. Tvert imot har vårt samfunn flere avguder enn noensinne, og mange kristne blir ofre for synden det er å tilbe dem. Bruddet på Det første bud forkaster ikke bare Gud, men fører til kroppens og sjelens forfall.**

Når kristne lar troen og dens krav underordne seg hva de selv mener og ønsker, eller når de lever ut troen bare i den grad den er forenelig med andre lojaliteter og interesser, er det ikke Herren de tjener, men en annen herre, og det medfører forakt for Kirkens autoritet over tro og moral. I denne artikkelen vil jeg beskrive problemets alvor og uttrykke Kirkens løsning: en udelt og fullstendig overgivelse til Jesus Kristus som Herre og Mester i alle deler av livet og en forsakelse av alle avguder.

Hva er avgudsdyrkelse?

På latin er avgudsdyrkelse «*idolatria*», som kommer av «*idolum*» (bilde eller form) og «*latría*» (tilbedelse). *Latria* betegner den æren, tilbedelsen og underkastelsen som tilkommer Gud alene (*S. Th. II-II q.94, a.2*). *Idolatria* blir da å gi

denne tilbedelsen til et bilde¹, men mer generelt er det å tilbe det skapte heller enn Skaperen (Rom 1,25), å gi skapelsen den tilbedelsen som Gud alene fortjener. Nasjonene i Det gamle testamente tilba mange guder og forsøkte å forføre Israel, som tilba Den ene sanne Gud. Hver gang Moses og Aaron gjør undere i Herrens navn i Egypt blir de egyptiske gudene gjort til skamme fordi trollmennene deres ikke klarer å overgå dem (2 Mos 7,12) og de ti landeplager er Guds dom over Egypts guder (2 Mos 12,12). Gud frir sitt folk ut, ikke bare av fysisk, men også av åndelig slaveri. Når filistrene stjeler Paktens Ark og setter den i tempelet til en av gudene sine, våkner de til at avgudsbildet har falt på ansiktet foran Arken (1 Samuel 5,3). Jesaja gjør narr av avgudsdyrkelse, kaller det dårskap (Jes 44,9-20) og påpeker at de som praktiserer det, bøyer

seg ned for sine egne henders verk (Jes 2,8). Salmenes bok indikerer, slik St. Thomas observerer (*S. Th. II-II q.94, a.4*), at det er demoner som forfører mennesker til å tilbe avguder: «For alle folkenes guder er avguder» (Sal 96,5).

Alvoret

Skriften og Tradisjonen holder enstemmig fast ved at avgudsdyrkelse er den verste synd et menneske kan begå. Fra Visdommens bok: «Nei, gudebildenes navn bør ikke engang nevnes, for det å dyrke dem er i seg selv den verste ondskap og årsaken til alt ondt» (Vis 14,27). Thomas Aquinas forklarer at avgudsdyrkelse er verre enn vantro, for avgudsdyrkelse er ikke bare å vende seg bort fra Gud, men å gi den tilbeldelsen Han alene fortjener til en annen (*S. Th. II-II q.94, a.3*). Forbudet mot avgudsdyrkelse

er det første av De ti bud: «Du skal ikke ha andre guder enn meg!» (2 Mos 20,3). Avgudsdyrkelse var Adam og Evas synd; de adlød Djevelen og hans fristelse med ambisjoner om selv å bli guder (1 Mos 3,5; Rom 5,19). Lucifer ble drevet ut av Himmelen (Luk 10,18), og Guds ord til ham lød:

«Ditt hjerte opphøyet seg for din skjønnhets skyld. Du ødela din visdom på grunn av din glans» (Esek 28,17)²

Djevelen falt fordi han tilba seg selv og ville opphøye seg selv (Jes 14,14); han falt på grunn av en spesiell type avgudsdyrkelse, hovmod, som er å anse seg selv som større enn man er. I sin mest ekstreme form, som i Djevelens tilfelle, er det å gi seg selv *latría*, å opphøye seg selv til gud. Paulus kaller også andre synder som hor, ukyskhet og pengegriskhet for

avgudsdyrkelse (Ef 5,5) – all synd er en form for avgudsdyrkelse i at den setter ett eller annet mindre gode foran Gud og Hans Lov. Avgudsdyrkelse er å si: skjé *min* vilje, ikke Guds.

Avgudsdyrkelsens konsekvenser

«Dere skal ikke samle skatter på jorden, hvor møll og mark ødelegger, og hvor tyver bryter inn og stjeler. Men dere skal samle skatter i himmelen, der verken møll eller mark ødelegger og tyver ikke bryter inn og stjeler. For hvor din skatt er, der vil også ditt hjerte være.» (Matt 6,19-21)

Å tilbe noe er å gi sin vilje, sine begjær, håp og ønsker over til det som tilbes. Den som elsker noe eller noen vil ønske å forenes med den elskede, og vil over tid begynne å ligne på hva han elsker. Vi gir oss i dets hender, og følger med det hvor

det går. Siden det skapte er forgjengelig og begrenset, vil det alltid smuldre bort, uansett hvor storslagent det har vært, og den som tilber det skapte vil derfor også forfalle, ruste og blekne. En som dyrker avguder forankrer sin skjebne til noe begrenset og midlertidig, han bygger huset sitt på sand, og så snart stormene og flommene kommer, vil det falle.

Vår tids avguder

Vår kultur setter mange ting over og foran Gud, så bare noen få av dem nevnes her. En av de mest fremtredende er det Den hellige pave Johannes

Paul II kalte *døds-kulturen*, som står for en individualisme som skiller mennesker fra hverandre, særlig i forhold til familie og det å få barn. Både menn og kvinner vender seg bort fra den tjenesten og kjærlighet de kalles til å gi Gud og hverandre (1 Mos 1,28), og vender seg inn mot seg og tjener sine egne lyster. Vi ser av den grunn et samfunn som aksepterer prevensjon, skilsmisse, og abort, fordi alle disse er måter å skille mannen og kvinnen fra hverandre på. Ekteskap bryter sammen fordi menneskene har gjort opprør mot den kjærligheten for liv som skal råde i ekteskapet.

Tett forbundet med opprørskheten og uordenen i familien, er uvilligheten til å godta Kirkens autoritet. Mange stiller stadig spørsmål ved Kirkens lære, de krever reformer og modernisering, de likestiller Kirken med andre kirkesamfunn eller religioner, og mangler ærefrykt og føyelighet for Kirken og dens hyrder. De forsøker å tolke Skriften i lys av sine egne overbevisninger og vil dermed at troen skal underkaste seg sine moderne ideologier, heller enn at de selv underkaster seg troen. De vil forme Kirken heller enn å la seg forme av den. Når de er uenige med Kirken i noe, antar

Ingen kan tjene to herrer, for herrer krever ulike ting av sine tjenere, og da må tjeneren spørre seg hvilken herre han vil adlyde.

de at det er Kirken, og ikke de selv, som tar feil.

Den sanne Gud og Herre

Løsningen på problemet med avgudsdyrkelse er tredelt. For det første må man anerkjenne at man tilber en falsk gud, for det andre må den falske guden forsakes, og for det tredje må man bøye seg i kjærlighet og underkastelse for Den sanne Gud.

Vi må forsake alle tilknytninger til det som ikke er av Gud, enten det er en ideologi, en filosofi, et livssyn, et forhold, en hobby eller en forkastelig oppførsel. Det finnes ikke et kompromiss mellom Gud og Djevelen, vi kommer til å tjene den ene og trå den andre under fote. Likegyldighet er ikke et alternativ og det finnes ingen komfortabel middelvei mellom frelse og fordømmelse, Himmelen og Helvete. Ingen kan tjene to herrer, for herrer krever ulike ting av

sine tjenere, og da må tjeneren spørre seg hvilken herre han vil adlyde.

Avguder er fristende fordi de påstår å la oss leve slik vi vil uten konsekvenser, og attpåtil at vi gjennom dem kan vinne freden og kjærligheten som vi alle egentlig søker. Avgudsdyrkelse erstatter sann gudsdyrkelses substans med dens utseende, men vil ubønnhørlig føre til ensomhet og tomhet. Mennesket trakter etter en fred som verden ikke kan gi (sml. Joh 14,27), og må gi slipp på sitt liv (sml. Matt 16,25), sin vilje, sine skatter her på jorden, hvis han vil vinne Livet som varer evig. Og hvis vi gjør det, hvis vi holder fast ved håpet inntil det siste, og fullfører løpet, skal også vi få se en ny himmel og en ny jord, og det himmelske Jerusalem dale ned fra Gud i Himmelen, og Gud skal tørke hver tåre (sml. Åp 20,1-4).

---

¹ Når vi hedrer engler og helgener gir vi dem ikke *latría*, men *dulia*, den æren som tilkommer dem fordi de er hos Gud. Til Maria gis det som kalles *hyperdulia*, en særskilt ære, men heller ikke tilbedelse. Statuer, bilder og ikoner gis den ære som tilkommer dem de avbilder, Kristus eller helgenene. Derfor kan Kristus-bilder og krusifikser incenseres, kyssees, kneles for og tilbes, fordi tilbedelsen er rettet mot Han som bildet forestiller (*S. Th. III, q.25, a.3*). Og helgenbilder kan hedres av samme grunn. Å ære hellige bilder på denne måten er ikke avgudsdyrkelse, fordi vi ikke tilber bilder av noen andre enn Gud og fordi vi tilber bildet som en forlengelse av Ham.

² Egentlig sagt til kongen i Tyrus, men ofte tolket av kirkefedrene som rettet mot Djevelen; nevner f.eks. at han bodde i «Edens hage» (28,13), og at han var «en salvet kjerub med dekkende vinger» (28,14).

ET UNGT PARS TUSEN VALG

Tekst: Marta Krakus

Foto: privat

Kristi fred og sakramentet vi får uansett omstendigheter, støtte fra andre, eller økonomiske muligheter vil gi oss styrke, en utrolig glede og all nåde vi trenger på vår hellighets vei sammen i ekteskapet.

■ Gratulerer med forlovelse! Når er bryllupet? Hvor skal dere gifte dere? Bor dere ikke sammen? Hva er viktig for dere?

Det er nok av spørsmål et ungt par kan stille seg selv i dag og som gjerne stilles til dem. Det er mange valg som står foran to katolikker som velger å gå sammen en vei til helligheten, som kjærester, som forlovede, som et ektepar. Den hellige Augustin har sagt: "Etter å ha valgt en gang må jeg velge igjen hver dag" (egen oversettelse).

Dette er noe unge par kan kjenne seg igjen i. Likevel blir disse valgene ikke så vanskelige og så store dilemmaer når de har Kristus som mål og tillit til Kirken, deres Mor. Ja, valgene fører med seg konsekvenser, sikkert en del spørsmål fra andre, til og med familiemedlemmer. Mange kommer til å tvile på dem, utfordre dem. Det er reelle konsekvenser, men ved siden av disse får vi ekte fred og lykke, ikke minst trygghet i Guds elskede armer.

Et forlovet par som forbereder seg til ekteskapets sakrament, lever ikke som et ektepar ennå og bor ikke sammen. Å gi fullbyrdelsen av ekteskapet (sex) en fullverdig plass, altså la den fullbyrde, fullføre dette løftet paret gir til hverandre er

et valg som bringer stor glede og det vi er kalt til. Han og hun går sammen, støtter hverandre, besøker hverandre og allerede da bygger et liv med felles bønn og sosialt liv, mens de forbereder seg til sjelens og kroppens kommunion. Likevel er døren til det helligste ikke åpen før de har sagt "ja" til hverandre foran alteret og gitt seg selv til hverandre foran Gud. Da skaper de et hjem, en familie med Gud i sentrum og med Hans nåde med på veien. Dette valget er det største valget i deres liv for det åpner for alt Gud har beredt og vil gi dem to sammen, de som da blir ett. Da kan vi også ha Augustins ord i minnet. Etter å ha valgt en gang må jeg velge igjen hver dag. Når vi har sagt ja til ekteskapets sakrament må

vi gjøre valg hver eneste dag. Noen ganger handler dette om å velge bort noe som skader relasjonen vår, andre ganger er det et valg som bidrar til noe nytt og godt i fellesskapet.

Bryllupsdatoer og bryllupsplanlegging inneholder utallige mengder av valg. Å selv være i denne prosessen nå gjør meg bevisst på at dette er det største prosjektet jeg har vært med på noen gang. Her skal alle valg tas sammen. Det er alltid to om dem. Dette lærer ydmykhet, åpenhet og er en perfekt forberedelse på et liv som ett. Alle utfordringer som kommer er bare nye sjanser til å møte hverandre og ikke minst sette all tillit til Gud.

Praktiske valg i bryllupsplan-

leggingen møter alle. De er mer eller mindre vanskelige, tar mer eller mindre tid. Hvor mange gjester, hvilken stil og hvordan skal bryllupet se ut? Hvor skal vi bo etter det? Selv om alle disse er viktige, gir de plass og adlyder det store valget - valget av hverandre og Kristus.

Vi vil leve for Kristus og hverandre, med Kirken som vår Mor og støtte. Med denne innstillingen og med et lydhardt hjerte til Kirkens lære får vi en målestokk for alle mindre valg. Det viktigste forblir i lyset, og dette er sakramentet og vår hellighet. Bryllupet skal feires verdig, og feiringen etterpå skal gjenspeile dette. Praktiske valg skal gjøres. Er gjennomføringen vanskelig på grunn

av korona? Er det vanskelig å svare på spørsmål om hvor en skal bo? Er det vanskelig å møte andre i våre moralske valg fordi vi vil følge Kirkens lære? All vår tillit er i Guds forsyn og takknemlighet overfor det kallet Han har kalt oss til. Kristi fred og sakramentet vi får uansett omstendigheter, støtte fra andre, eller økonomiske muligheter vil gi oss styrke, en utrolig glede og all nåde vi trenger på vår hellighets vei sammen i ekteskapet.

“Og over alt dette: Kle dere i kjærlighet, som er båndet som binder sammen og gjør fullkommen. La Kristi fred råde i hjertet, for til det ble dere kalt da dere ble én kropp. Og vær takknemlige!” (Kol 3,14-15)

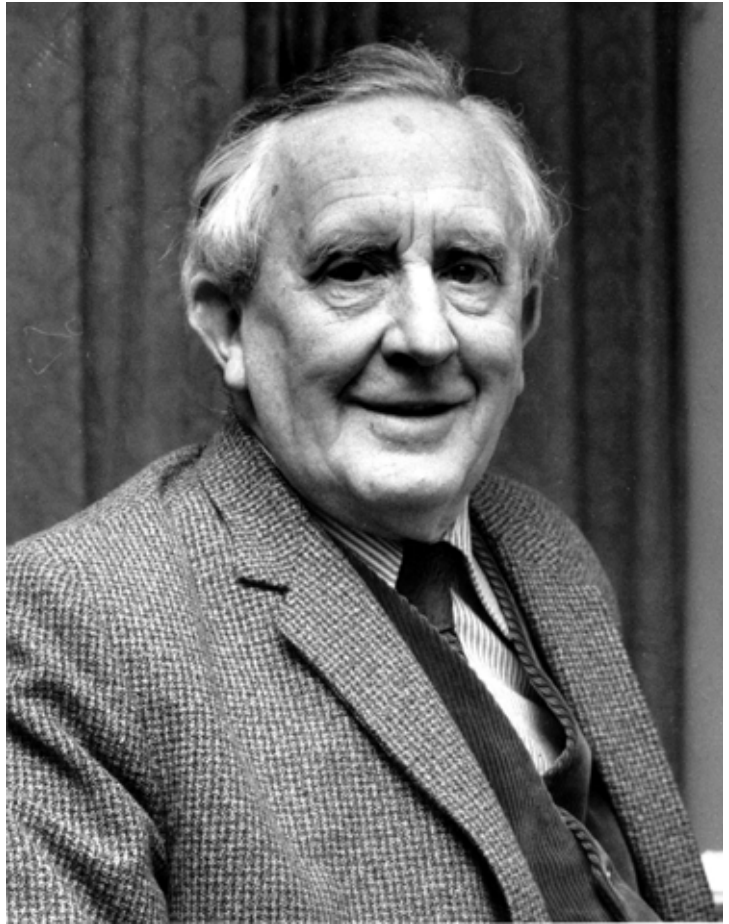
Tekst: Øyvind Johannes Evenstad

Foto: Frazio Dalla Casa - <https://>

www.flickr.com/photos/184194685@

N03/49988790191/

■ Dette er andre del i en serie der jeg kommenterer noen av de kristne og katolske elementene i bøkene til den engelske forfatteren J.R.R. Tolkien (1892–1973), som var en dypt troende katolikk. I første del skrev jeg litt om Tolkiens vennskap med C.S. Lewis, hans begrep om *mythopoeia* og parallellene mellom de første delene av *Silmarillion* og den bibelske skapelsesberetningen. I denne delen skal vi se hvordan Tolkiens tro kommer til uttrykk i *Hobbiten*, som ble utgitt i 1937.

Hovedpersonen i *Hobbiten* er Bilbo Lommelun, onkelen til Frodo som du kanskje kjenner fra *Ringenes herre*. Tolkien skriver at Bilbo var «en meget velstående hobbit», og at han «aldri la ut på eventyr eller gjorde noe uventet» (kap. I). Derfor er han svært uvillig når

trollmannen Gandalf kommer og spør om han vil bli med på et eventyr. Hvis vi husker at Gandalf er en slags *engel* i dette universet, en av de såkalte *maiaene*, kan vi sammenligne Bilbos respons med vårt eget svar når Gud kaller oss til en eller annen oppgave – eller

til det kristne livet i seg selv. Gandalf er nødt til å sende et kompani med 13 dverger for at Bilbo skal våkne opp fra det trygge livet i det koselige hobbitthullet sitt, og selv da lurer han på hvordan han kan få nytte ut av dette.

Dvergenes leder heter Thorin Eikenskjold, og det finnes flere paralleller mellom ham og Jesus Kristus. For det første har han 12 følgesvenner, litt som apostlene: Dvalin, Balin, Kili, Fili, Dori, Nori, Ori, Oin, Gloin, Bifur, Bofur og Bombur. For det andre er han på vei til Erebor, det såkalte Ensomfjellet, for å gjenopprette sin fars rike (han er sønn av Thrain sønn av Thrór) og bli «konge under Fjellet» (kap. X). Det finnes en profeti om at når det skjer, skal hele folket – ja, til og med selve naturen, fryde seg over kongens hjemkomst. Det finnes også en tydelig parallell mellom Thorin i *Hobbiten* og Aragorn i *Atter en konge*: begge er den sanne tronarvingen som vender tilbake fra et slags eksil, men det tar tid før de blir anerkjent – igjen, litt som Jesus.

Den lange vandringen til Ens-

omfjellet kan sammenlignes med en pilegrimstur, og Bilbo drar på en reise som er like mye åndelig som den er fysisk. I begynnelsen tenker han ofte på lenestolen sin og all komforten i hobbitthullet der hjemme. Når Bilbo finner Herskerringen som har tilhørt skapningen Gollum, skriver Tolkien: «Det var et vendepunkt i livet hans» (kap. V). Etter at han sparer Gollums liv, kan vi også legge merke til en endring i væremåten hans. Han blir mindre egoistisk, og bryr seg mer om å hjelpe Thorin med oppdraget sitt. Når eventyret er slutt, legger Gandalf merke til at noe har skjedd med Bilbo og sier: «Du er ikke den samme hobbiten du var» (kap. XIX). Dette minner om den kristne omvendelsen som gjør oss til en «ny skapning» i Kristus (2 Kor 5,17).

Den store fienden i *Hobbiten* er dragen Smaug, som vokter over en haug med gull under Ensomfjellet. Som kjent er dragen et symbol på Satan, og derfor blir vi minnet på Kristi seier over djevelen når dragen drepes. Men symbolikken går dypere. Smaug lider av noe som kalles «dragesyke», beskrevet som «den makten som

gull har når en drage lenge har ruget på det» (kap. XV). Det er en tendens vi alle har til å dyrke våre jordiske eiendeler, og flere av karakterene blir utsatt for den. Bilbo, med sin store velstand, lider av dragesyke allerede i begynnelsen av boken. Pilegrimsturen kan derfor ses på som en indre reise for å drepe dragen i hans eget hjerte. Dette kan være til inspirasjon for oss, slik at vi unngår å bli «slaver under synden» (Rom 6,16) og forsvinne inn i oss selv.

Jeg håper at jeg ved å peke på noen av de kristne og katolske elementene i *Hobbiten* har gitt deg lyst til å lese hele boken på nytt (eller for første gang). Vi mennesker er skapt for å lære av og etterligne det vi hører i fortellinger. Til og med Kristus, vår Herre, underviste jo folket ved hjelp av lignelser.

Boksitater i del 2 hentet fra: Tolkien, J.R.R. *Hobbiten* (overs. Nils Ivar Agøy). Oslo: Tiden, 2001. Boksitater i del 1 var hentet fra: Tolkien, J.R.R. *Silmariillion* (overs. Nils Ivar Agøy). Oslo: Tiden, 1998 og *Ringenes herre* (overs. Torstein Bugge Høverstad). Oslo: Tiden, 2003.

TIPS

Foto: Hello I'm Nik / Unsplash

HVA ER DET RIKTIGE VALGET?

NYTTIGE LENKER

MED TIPS OG SVAR

1. Den katolske Kirkens Katekisme

Du kan finne den på internett eller kjøpe en bok-versjon.
Alt om Den katolske kirke!

2. YOUCAT

Innføring i katolsk tro i form av spørsmål og svar.
Kan kjøpes på St. Olav Forlag.

3. Summa Theologicae

Teologi
St. Thomas Aquinas og Den Katolske Tro.

4. Discerning the Will of God

Ignatiansk hjelp til kall-skjelning
Thomas M. Gallagher, O.M.V.

5. Samtale med en åndelig far eller en åndlig mor

Ta kontakt med en av våre prester, et kloster eller en som er fast i sin tro og som du stoler på!

6. BIBELEN og BØNN

Les Guds Ord og reflekter gjerne med andre, eller spør en prest om spesifikke utdrag.
Kanskje noe taler spesielt til deg?
Be, og gi ditt valg i Marias hender gjennom rosenkrans.

7. Ask fr. Mike Schmitz

Se videoer fra Ascension presents med fr. Mike som svarer på alt mulig.

FASTEAKSJONEN 2021

Koronapandemien forverrer sultkrisen

Du kan gi måltider og fremtidshåp

Vipps: 12135 (merk "faste")

Gavekonto: 8200.01.93433 (merk "faste")

SMS: Nullsult til 2160 (200 kr)